

art. 2 § 3 kodeksu handlowego, zadośćuczynienie warunkom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, chociażby w jednym z tych typów gospodarstw wystarczy do uznania gospodarstwa za gospodarstwo rolne, prowadzone w większym rozmiarze.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

741.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 29 sierpnia 1934 r.

o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych.

Na podstawie art. 2 oraz art. 5 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzorze nad zbiornikami pod ciśnieniem (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 234) zarządzam co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Za wytwornice acetylenowe w rozumieniu przepisów niniejszych uważa się wszelkie aparaty, w których wskutek reakcji między wodą a karbidem bądź mieszaninami karbidowymi wytwarza się acetylen w postaci gazu.

2. Przepisom niniejszym podlegają wszystkie wytwornice acetylenowe z wyjątkiem:

- a) wytwornic w państwowych i prywatnych instytucjach naukowych, oraz w doświadczalniach zakładów fabrykujących wytwornice, o ile służą one do celów naukowych i doświadczalnych;
- b) wytwornic acetylenowych, służących do oświetlania (lampy i latarnie), gotowania i ogrzewania, bez ruchomego klosza zbiornika gazu oraz bez zastosowania sprężonego powietrza lub tlenu, o ile ładunek karbidu wytwornicy nie przekracza 2 kg, ciśnienie acetyleno 0,15 atn (atmosfer nadcisnienia) oraz temperatura w przestrzeni gazowej wytwornicy 100° C.

§ 2. 1. Przez ładunek karbidu należy rozumieć całkowitą ilość karbidu w kg, którą wolno umieścić wewnątrz wytwornicy lub w przyrządach albo komorach wytwornicy, przeznaczonych na ten cel.

2. Przez najwyższą stałą wydajność wytwornicy należy rozumieć tę wydajność acetyleno w litrach na godzinę, przy której podczas nieprzerwanego ruchu przynajmniej w ciągu jednej godziny

temperatura w żadnej części wytwornicy nie przekracza dozwolonych granic (§ 8) i przy której odbiór gazu nie przekracza ilości w tymże czasie wytworzonej.

3. Przez najwyższe dopuszczalne ciśnienie robocze acetyleno w wytwornicy, wyrażone w mm słupa wody, należy rozumieć ciśnienie statyczne, mierzone bezpośrednio za zbiornikiem gazu, przy największym dopuszczalnym obciążeniu klosza zbiornika gazu (§ 6 pkt. f).

4. Przez najwyższe dopuszczalne ciśnienie w urządzeniu zabezpieczającym (§ 11), wyrażone w mm słupa wody, należy rozumieć to najwyższe ciśnienie statyczne wewnątrz urządzenia zabezpieczającego, po którego przekroczeniu gaz przedostaje się przez rurę wyrzutową nazewnątrz.

§ 3. 1. Za wytwornice przenośne uważa się wytwornice o ładunku karbidu do 10 kg włącznie, pojemności klosza zbiornika gazu do 300 l i ciśnieniu acetyleno do 0,15 atn, a to nawet w tym przypadku, jeżeli są przyłączone do rurociągów stałych, jednakże o długości nie większej niż 10 m, a obsługują nie więcej niż 2 punkty pobierania gazu.

2. Za wytwornice stałe uważa się wszystkie inne wytwornice, jak również wytwornice o nieruchomym kloszu zbiornika gazu, dopuszczone do użytku na okres przejściowy (§ 19 pkt. 2).

§ 4. Każda wytwornica acetylenowa, pracująca przy zastosowaniu sprężonego powietrza lub tlenu, powinna być zaopatrzona w bezpiecznik wodny lub równoznaczne w działaniu urządzenie zabezpieczające.

§ 5. Żadna wytwornica, której konstrukcja nie została dopuszczona do użytku przez Ministra Przemysłu i Handlu zgodnie z § 15 rozporządzenia niniejszego, nie może być wprowadzona do handlu lub oddana do użytku. To samo dotyczy urządzenia zabezpieczającego.

§ 6. 1. Każda wytwornica acetylenowa, wprowadzona do handlu lub oddana do użytku, powinna posiadać tabliczkę fabryczną, przymocowaną w łatwo dostrzegalnym miejscu, zawierającą następujące dane:

- a) nazwę albo firmę oraz siedzibę wytwórcy,
- b) rok budowy,
- c) bieżący numer fabryczny,
- d) nazwę i wielkość wytwornicy (według oznaczenia wytwórcy),
- e) ładunek karbidu w kg oraz jego ziarnistość w mm,
- f) najwyższe dopuszczalne ciśnienie robocze acetyleno w mm słupa wody,
- g) najwyższą stałą wydajność acetyleno w litrach na godzinę,
- h) numer dopuszczenia wraz z literą rozpoznawczą (§ 15).

2. Na każdym bezpieczniku wodnym lub równoznacznym w działaniu urządzeniu zabezpieczającym, wprowadzonym do handlu lub oddanym do użytku, powinna być przymocowana tabliczka fabryczna, zawierająca następujące dane:

- a) nazwę albo firmę oraz siedzibę wytwórcy,
- b) rok budowy,
- c) najwyższe dopuszczalne ciśnienie acetyleny w mm słupa wody,
- d) numer dopuszczenia (§ 15).

§ 7. 1. Ciśnienie acetyleny wewnątrz wytwornicy nie może w jakiegokolwiek części wytwornicy przekraczać 0,15 atn.

2. W przypadkach wyjątkowych można stosować ciśnienie acetyleny powyżej 0,15 atn do 0,5 atn, jeżeli na użytkowanie danej wytwornicy uzyskano oddzielne pozwolenie Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 8. 1. Temperatura acetyleny w żadnej części wytwornicy nie powinna przekraczać 100° C.

2. Przy wejściu do zbiornika gazu acetylen nie powinien posiadać temperatury wyższej aniżeli 50° C.

3. Temperatura wody, służącej do wytwarzania gazu, jak również temperatura wody chłodzącej nie może przekraczać 60° C.

II. Materiał i techniczne zasady budowy wytwornic.

§ 9. 1. Ściany wytwornicy i dodatkowych urządzeń, stykające się z acetylenem, powinny być wykonane w ten sposób, aby nie podlegały odkształceniom, były całkowicie szczelne i wystarczająco chronione przed korozją (rdzewieniem). Ścianki stalowe powinny posiadać przynajmniej 1 mm grubości. Miedzi nie wolno używać w miejscach stykających się z acetylenem. Dozwolone jest używanie stopów miedzi (np. mosiądzu o zawartości miedzi do 70%) na kurki, zawory i połączenia śrubowe.

2. Konstrukcja wytwornicy powinna umożliwić sprawdzanie w czasie ruchu, czy w wytwornicy jest dostateczna ilość wody chłodzącej lub potrzebnej do wytwarzania acetyleny, oraz zamianę lub dolewanie wody, bez wypuszczania nazewnątrz znaczniejszej ilości acetyleny.

3. Wytwornice powinny posiadać w zasadzie taką ilość wody, aby na każdy kg ładunku karbidu przypadało przynajmniej 10 l wody. W wytwornicach, w których woda dopływa do karbidu, postanowienie to dotyczy wody chłodzącej, otaczającej komory, w których odbywa się gazowanie. Ilość wody, zawartej w wytwornicy, może być zmniejszona tylko w tych przypadkach, jeżeli odpowiednie urządzenia, zabezpieczające przed zamulaniem i przekroczeniem dozwolonych temperatur, zapewniają prawidłową pracę wytwornicy.

4. Wytwornice powinny być tak zbudowane, aby przestrzeń szkodliwa, zawierająca powietrze przed rozpoczęciem wytwarzania acetyleny, była jak najmniejsza.

5. Wytwornice powinny być tak urządzone, aby nadmierne ilości karbidu nie były poddane reakcji i żeby po zamknięciu odbioru gazu, w czasie największego dopuszczalnego obciążenia wytwornicy, nie następowała nadprodukcja, przekraczająca pojemność zbiornika gazu. Jeżeli karbid załadowany jest w wytwornicy w oddzielne przegrody, wówczas powinny być one tak urządzone, aby woda zalewała każdą oddzielną przegrodę i to w ten sposób, że do-

piero po zalaniu całkowitem jednej przegrody woda powinna przelewać się do przegrody następnej. Objętość każdej komory powinna równać się przynajmniej podwójnej objętości karbidu, który może być w niej załadowany.

6. W wytwornicach na spadek karbidu do wody, przy ziarnistości karbidu ponad 7 mm, należy zastosować takie środki zaradcze (ruszty, mieszadła, urządzenia do przepłókiwania i t. p.), które zapobiegająby pozostawieniu resztek karbidu w mule.

7. Konstrukcja wytwornicy powinna umożliwić odmulanie w czasie ruchu w taki sposób, ażeby powietrze z zewnątrz nie mogło przedostać się wskutek depresji do wnętrza wytwornicy.

8. Rury odmulające przy wytwornicach, zawierających do 500 l wody potrzebnej do gazowania, powinny posiadać przekrój co najmniej 500 mm². Przekrój wymienionej rury należy, przy zwiększeniu się ilości wody o każde 500 l, zwiększyć o dalsze 500 mm²; na pozostałą resztę, mniejszą od 500 l wody, przekrój rury powinien być zwiększony co najmniej o 350 mm².

III. Zbiorniki gazu.

§ 10. 1. Każda wytwornica, bądź zespół wytwornic, pracujących razem, powinny posiadać zbiornik gazu o ruchomym (pływającym) kloszu. Wyjątek stanowią:

- a) pochodnie acetylenowe o ładunku karbidu do 10 kg,
- b) wytwornice o ciśnieniu acetyleny powyżej 0,15 atn do 0,5 atn (§ 7 p. 2).

2. Zbiornik gazu powinien być zabezpieczony przez odpowiednie zamknięcia wodne przed bezpośrednim połączeniem gazu z atmosferą, szczególnie w czasie ładowania i odmulania wytwornicy.

3. Zbiornik gazu powinien być tak zbudowany, aby przestrzeń szkodliwa, zawierająca powietrze, była ograniczona do minimum.

4. Użyteczna pojemność zbiornika gazu jest wystarczająca, jeżeli:

- a. mieści w sobie całą ilość acetyleny, wytworzonego z całkowitego ładunku karbidu, a przy jego podziale na części, — ilość acetyleny, wytworzonego z każdej oddzielnej części ładunku, oraz
- b. mieści w sobie acetylen, wytworzony wskutek późniejszego gazowania przy nagłym przerwaniu odbioru acetyleny i to w czasie najwyższej dopuszczalnej wydajności wytwornicy.

5. Zbiornik gazu o pojemności ponad 300 l powinien posiadać niezawodnie działające urządzenie zamykające (zamknięcie wodne i t. p.), włączone między przestrzenią gazowania i zbiornikiem.

6. Przy stałych wytwornicach zbiornik gazu powinien być zaopatrzony w rurę bezpieczeństwa, która w razie nadmiaru gazu odprowadza go w powietrze.

7. Na rurze bezpieczeństwa nie wolno umieszczać mechanicznych urządzeń zamykających (kurki, zawory i t. p.), z wyjątkiem zamknięć wodnych.

Przekrój tej rury nie może być mniejszy od przekroju przewodu, doprowadzającego gaz.

8. Jeżeli wytwornica jest zaopatrzona w rurę bezpieczeństwa, przez którą można jednocześnie odprowadzić nadmiar gazu z wytwornicy i zbiornika, wówczas oddzielna rura bezpieczeństwa dla zbiornika nie jest wymagana. Zbiorniki gazu, przeznaczone do pracy na wolnym powietrzu, nie wymagają rur bezpieczeństwa.

IV. Urządzenia zabezpieczające.

§ 11. 1. Każdy bezpiecznik wodny lub każde urządzenie zabezpieczające powinny skutecznie zapobiegać cofnięciu się tlenu lub powietrza sprężonego do wytwornicy albo do zbiornika gazu i powinny unieszkodliwić działanie płomienia powrotnego.

2. Urządzenie zabezpieczające powinno być pod względem wielkości dostosowane do danego ciśnienia i ilości przepływającego acetyleny.

3. Bezpieczniki wodne powinny być tak zbudowane, ażeby pozwalały na sprawdzanie wzajemnych poziomów rur, umieszczonych wewnątrz, jak również ich stanu wewnętrznego; poza tym budowa ich powinna zezwalać na łatwe napełnianie wodą, ustalanie jej poziomu i łatwe oczyszczanie.

4. Bezpieczniki wodne albo inne równoważne urządzenia zabezpieczające powinny być w ten sposób zbudowane, ażeby mogły działać wielokrotnie i bez powtarzania ręcznych zabiegów (np. dolewania wody), powodujących przerwę w pracy.

5. Każdy bezpiecznik może posiadać tylko jeden kurek do pobierania gazu.

6. Wytwornice acetylenowe o ciśnieniu powyżej 0,15 atn do 0,5 atn, prócz urządzeń zabezpieczających, o których jest mowa w p. 1 paragrafu niniejszego, powinny być zaopatrzone w niezawodnie i samoczynnie działające przyrządy, niedopuszczające do wzrostu ciśnienia ponad ciśnienie dozwolone.

V. Oczyszczacze.

§ 12. 1. Masa oczyszczająca w oczyszczaczach nie może zawierać żadnych składników, któreby uchodziły z acetylenem lub nagryzały materiał urządzenia acetylenowego i jego przewody, albo które tworzyłyby z acetylenem związki wybuchowe lub szkodliwe dla zdrowia. Masa ta musi być w oczyszczaczu tak umieszczona, żeby nie utrudniała w znacznym stopniu przepływu acetyleny.

2. Używanie mas oczyszczających, wytwarzanych na podstawie nadchloranów lub związków chłorowych, jest wzbronione.

VI. Przewody.

§ 13. 1. Wytwornice i ich części wolno łączyć z sobą tylko przewodami stalowymi.

2. Jako materiał na przewody gazowe wolno używać jedynie stali.

VII. Przyrządy do mierzenia ciśnienia.

§ 14. Wytwornice acetylenowe o ciśnieniu acetyleny powyżej 0,15 atn do 0,5 atn muszą być zaopatrzone w manometr.

VIII. Dopuszczanie do użytku poszczególnych konstrukcji wytwornic i urządzeń zabezpieczających.

§ 15. 1. Celem dopuszczenia do użytku konstrukcji wytwornicy acetylenowej lub urządzenia zabezpieczającego (np. bezpiecznika wodnego) i użycia numeru dopuszczenia (§ 5) — należy wnieść podanie do Ministra Przemysłu i Handlu.

2. Do podania należy dołączyć w trzech egzemplarzach:

a) dokładny rysunek techniczny wytwornicy acetylenowej (urządzenia zabezpieczającego) wraz z dodatkowymi urządzeniami, z podaniem wymiarów (także grubości ścian); jeżeli wytwornice (urządzenia zabezpieczające) danej konstrukcji mają być wykonane w różnych wielkościach, wówczas należy podać zestawienie wymiarów poszczególnych wielkości;

b) dokładny opis, w którym należy podać przeznaczenie poszczególnych części wytwornicy i ich sposobu działania, użyteczną pojemność zbiornika gazu i przestrzeni wodnej (przeźródła chłodząca), ładunek w kg i ziarnistość karbidu w mm, największą stałą wydajność gazu w litrach na godzinę, najwyższe dopuszczalne ciśnienie robocze w mm słupa wody, sposób oczyszczania gazu, okresy odmulania oraz materiał, z jakiego zostały wykonane poszczególne części wytwornicy; dla urządzeń zabezpieczających należy podać: najwyższe dopuszczalne ciśnienie w mm słupa wody, opis działania urządzenia, przeznaczenie poszczególnych części oraz materiał, z jakiego zostały wykonane;

c) szczegółowe przepisy obsługi,

— przy czym na wszystkich powyższych załącznikach powinna być podana treść tabliczki fabrycznej z wyjątkiem numeru dopuszczenia.

3. Minister Przemysłu i Handlu przekazuje wniosek do zbadania upoważnionemu przez siebie rzeczoznawcy. Rzeczoznawca bada wnioski zgodnie z instrukcją, wydaną przez Ministra Przemysłu i Handlu. Instrukcję oraz wykaz rzeczoznawców ogłasza się w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

4. Wnioskodawca obowiązany jest udzielać rzeczoznawcy wszelkich wymaganych przez niego wyjaśnień oraz dostarczyć mu w razie potrzeby odpowiedniej ilości dodatkowych załączników.

5. Rzeczoznawca powinien sporządzić protokół badania, zawierający: czas poszczególnych okresów badań, zużycie karbidu i wody, ilość wytworzonego acetyleny, temperatury i ciśnienia, uwagi przy zasilaniu i odmulaniu nie uchodzą nadmierne ilości acetyleny i czy nie pokazały się znaczniejsze ciemne zabarwienia (zjawiska polimeryzacji), jak również wszelkie spostrzeżenia o konstrukcji i pra-

cy wytwornicy. W stosunku do urządzeń zabezpieczających protokół powinien uwzględniać wymagania, określone w § 11 rozporządzenia niniejszego. Ponadto protokół powinien zawierać opinię, czy wytwornica lub urządzenie zabezpieczające może być dopuszczone, ewentualnie z jakimi zastrzeżeniami. Rzeczoznawca przesyła Ministrowi Przemysłu i Handlu protokół badań wraz z załącznikami, po poświadczeniu zgodności danych, zawartych w załącznikach, z rzeczywistością.

6. Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić powtórzenie badania dla wyjaśnienia wątpliwości.

7. Minister Przemysłu i Handlu, biorąc pod uwagę opinię rzeczoznawcy, dopuszcza badaną konstrukcję do użytku bez zastrzeżeń lub z ewentualnymi zastrzeżeniami, albo odmawia jej dopuszczenia.

8. Minister Przemysłu i Handlu nadaje dopuszczonym do użytku konstrukcjom wytwornic i urządzeń zabezpieczających bieżące numery dopuszczenia. Rejestr numerów dopuszczenia konstrukcyj prowadzi Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

9. Ponadto nadaje Minister Przemysłu i Handlu konstrukcjom wytwornic litery rozpoznawcze, które powinny być zamieszczane przed numerem dopuszczenia, a mianowicie dla konstrukcyj wytwornic:

- a) stałych, o ładunku karbidu powyżej 10 kg — literę „S”,
- b) o ciśnieniu powyżej 0,15 atn do 0,5 atn — literę „S. C”,
- c) przenośnych (warsztatowych), o ładunku karbidu do 10 kg — literę „W”,
- d) pochodni acetylenowych, o ładunku karbidu do 10 kg — literę „P”,
- e) wytwornic do oświetlania, gotowania i ogrzewania, o ładunku karbidu do 2 kg (wytwornice gospodarce § 1 p. 2), poddanych dobrowolnemu badaniu konstrukcji, — literę „G”.

10. Minister Przemysłu i Handlu zawiadamia o swej decyzji (p. 7) wnioskodawcę, wydając mu, w razie dopuszczenia konstrukcji, zaświadczenie dopuszczenia wraz z numerem dopuszczenia (p. 8 i 9), oraz zwracając mu poświadczony egzemplarz rysunku, opisu i przepisów obsługi. Rzeczoznawca otrzymuje odpis poświadczania dopuszczenia wraz z poświadczonymi załącznikami.

11. W razie zmiany konstrukcji wytwornicy lub konstrukcji urządzenia zabezpieczającego, już dopuszczonej do użytku, należy uzyskać ponownie jej dopuszczenie przez Ministra Przemysłu i Handlu. W tych przypadkach, zależnie od uznania rzeczoznawcy, można odstąpić od przeprowadzenia badań w ruchu.

§ 16. 1. Każda wytwornica, której konstrukcja została dopuszczona i uzyskała numer dopuszczenia, powinna być ostemplowana przez rzeczoznawcę. W tym celu rzeczoznawca, po stwierdzeniu zgodności wytwornicy z dopuszczoną konstrukcją, wybija swój stempel na nitach lub kropkach cyny, przytwierdzających tabliczkę fabryczną. Rzeczoznawca wystawia dla każdej ostemplowanej wytwornicy poświadczenie ostemplowania (według wzoru załącznika), które wytwórca powinien doręczyć nabywcy wytwornicy.

2. Nieostemplowane wytwornice acetylenowe nie mogą być oddane do użytku lub wprowadzone do handlu.

§ 17. Minister Przemysłu i Handlu może na podstawie opinii rzeczoznawców cofnąć dopuszczenie danej konstrukcji wytwornic lub urządzeń zabezpieczających, jak również zabronić używania ich, jeżeli w ruchu praktycznym w wysokim stopniu zagrożają życiu lub zdrowiu pracowników albo też innych osób. O swej decyzji zawiadamia Minister wnioskodawcę, o ile wnioskodawca ma miejsce zamieszkania w kraju, oraz ogłasza ją w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

IX. Odchylenia od zastosowania przepisów niniejszych.

§ 18. Minister Przemysłu i Handlu może dopuszczać w drodze wyjątku konstrukcje wytwornic, odbiegające od wymagań, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, co do pojemności zbiornika gazu, wydajności wytwornicy i ciśnienia gazu, o ile konstrukcje te na podstawie przeprowadzonych badań będą zapewniały w sposób należyty bezpieczeństwo pracy.

X. Przepisy przejściowe.

§ 19. 1. Wytwornice acetylenowe o ruchomym kloszu zbiornika gazu oraz urządzenia zabezpieczające, których konstrukcje zostały dopuszczone przez Ministra Przemysłu i Handlu lub przez organa, upoważnione do tego przez Ministra Przemysłu i Handlu, przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego — o ile konstrukcje te nie zostały zmienione — nie wymagają ponownego dopuszczenia. Jednakże jeżeli wytwornice te lub urządzenia zabezpieczające okażą się w ruchu praktycznym niebezpieczne dla życia lub zdrowia pracowników lub też innych osób, Minister Przemysłu i Handlu może zastosować postanowienia § 17.

2. Wytwornice o nieruchomym kloszu zbiornika gazu, jak również wszystkie wytwornice oraz urządzenia zabezpieczające, których konstrukcje nie mają dopuszczenia do użytku, powinny być zgłoszone właściwej władzy przemysłowej II instancji w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego. Władza przemysłowa po otrzymaniu zgłoszenia poleca rzeczoznawcy (p. 3 § 15) przeprowadzenie badania konstrukcji celem wydania opinii, czy dana konstrukcja zapewnia bezpieczeństwo pracy. Władza przemysłowa II instancji, biorąc pod uwagę opinię rzeczoznawcy, bądź zakazuje dalszego używania wytwornicy lub urządzenia zabezpieczającego, bądź zakazuje jej używania do czasu dostosowania danej konstrukcji do wymagań rozporządzenia niniejszego, bądź też wyznaczy ostateczny termin, do którego wytwornica lub urządzenie zabezpieczające może być w użyciu.

XI. Opłaty.

§ 20. Za badania, o których mowa w §§ 15 — 19, wnioskodawca lub zgłaszający obowiązany jest

uiścić rzeczoznawcy opłatę, której wysokość i sposób uiszczenia ustali Minister Przemysłu i Handlu w drodze oddzielnego rozporządzenia.

ustaw i rozporządzeń rządowych 1904 r. Nr. 79, str. 832.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

XII. Przepisy szczególne dla górnictwa.

§ 21. Co do zakładów, podlegających władzom górniczym, stosuje się postanowienia art. 149 Prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654).

Załącznik do rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. (poz. 741).

Wzór do § 16.

..... dn. .... 19.. r.

XIII. Przepisy końcowe.

§ 22. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w sześć miesięcy po dniu ogłoszenia.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiotach, unormowanych rozporządzeniem niniejszym. W szczególności tracą moc obowiązującą:

- a. w województwach zachodnich — rozporządzenia policyjne w sprawie wytwarzania, przechowywania i używania acetyleny, oraz w sprawie magazynowania karbidu (wydane na podstawie § 137 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju, §§ 6, 12 i 15 ustawy z dnia 11 marca 1850 r. o zarządzie policyjnym, ustawy z dnia 8 lipca 1905 r., dotyczącej kosztów badania urzędów, wymagających dozoru, oraz § 120 a i 120 e ustawy przemysłowej Rzeszy);
- b. w województwach południowych i cieszyńskiej części województwa śląskiego — rozporządzenie ministerstw handlu, spraw wewnętrznych, robót publicznych i kolei żelaznych z dnia 10 września 1912 r., dotyczące wyrobu i używania acetyleny, tudzież obrotu karbidem (Dz. u. p. Nr. 185);
- c. w województwach centralnych i wschodnich — przepisy o używaniu acetyleny a także o przechowywaniu i sprzedaży karbidu, zatwierdzone przez ministra finansów 30 kwietnia 1904 r., ogłoszone w zbiorze

Poświadczenie

ostemplowania wytwornicy acetylenowej.

Nr. rejestru . . . . .

Na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741) stwierdzam, że konstrukcja wytwornicy acetylenowej, zaopatrzonej w tabliczkę fabryczną, zawierającą następujące dane:

nazwa albo firma oraz siedziba wytwórcy . . . . .
 rok budowy . . . . . ; bieżący Nr. fabryczny . . . . .
 nazwa i wielkość wytwornicy . . . . .
 ładunek karbidu . . . . . kg; ziarnistość karbidu . . . . . mm;
 najwyższe dopuszczalne ciśnienie robocze acetyleny w mm słupa wody . . . . .
 najwyższa stała wydajność acetyleny w l na godz. . . . .

Nr. dopuszczenia wraz z literą rozpoznawczą . . . . . — jest zgodna z konstrukcją, dopuszczoną do użytku przez Ministra Przemysłu i Handlu dnia . . . . . za Nr. dopuszczenia . . . . ., na dowód czego na nitach — kroplach cyny — przytwierdzających tabliczkę fabryczną, wybito stempel rzeczoznawcy . . . . .

(m. p.)

(podpis)

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

72024

Cena 25 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.